

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Novi glavi.

Kranjska je dobila zadnji čas novega predsednika deželni sodnji in novega škofa. Ni treba poudarjati, da je njiju prepričanje o naši narodni stvari za nas posebne važnosti; duhovništvo posega pred vsem v notranje duševno življenje naroda; uradništvo, posebno sodnijsko, ima posla z javnim narodnim življenjem in ima zaradi tega tudi velik upliv nanj. Za glavo našega duhovništva nam ni tolike skrbi, ne toliko, ker smo čuli, da je slovenske narodnosti, ker je ud tega in tega društva, nego zato, ker dobro poznamo našo častito duhovščino, da je ne omaje v njenem narodnem prepričanju najhujša sapa in najhujši vihar. Novemu duhovnemu poglavarju Kranjske torej ne bode treba polagati novega temelja v blagor našega naroda: ako hoče delovati uspešno, mu je zidati le na dosednji podlagi, vsako drugo vladanje je nemogoče, ker je nenaravno. — Drugače je pri glavi večjega dela kranjskih sodnij. Dosednji predsednik je zvesto podpiral glavno nakano predsednika višje deželne sodnije: slovenščini, našemu materinemu jeziku, kolikor moč zapirati vrata svete pravice. Ko je minister Pražak po dolgem drezanju izdal znano jezikovno naredbo in je bila ista že povsod drugod uradnikom objavljena, samo v Ljubljani ne, drznil se je jeden gospodov vprašati bivšega predsednika: je li res že prišla pravosodnega ministra naredba zaradi jezika. — „Da, da je že tu, dejal je gosp. Grčar, a jaz vam je ne pokazem!“ Iz tega vzgleda se vidi, da je mož, kjer le možno, zaviral ravnopravnost. Pri tem zaslužnem delu podpiralo ga je zvesto vse stareje uradništvo in tudi marsikateri mlajši Saulus. Taki spoznavalci bili so namreč, — vzgledov imamo več, — njegovi posebni ljubljenci. Samo da si bil „von der Verfassungspartei“, pa se je večkrat zanižalo z obema očesoma; trebalo se ti je samo parkrat postaviti po robu proti slovenskim ulogam in drugim našim — nepotrebnim zahtevam, pa si po dobri priporočbi o prvi priložnosti stopil za stopinjo višje.

Tako se je sicer naše uradništvo v tem oziru mnogo pohujševalo; ta je imel rodbino, tega je vspodbujala častiteljnost in: upogibali so se očetovi volji.

Na ta način se je doseglo, da so objavljenja skoro vseh sodnij, stoječih pod deželnim sodiščem s

prav malimi izjemami le nemška; na sodniški deski in v uradnem listu, čitaš ako znaš nemški, kedaj se bode prodalo to ali ono zemljišče, koga iščejo itd.

Večini prebivalstva pač taci stvari ni treba vedeti?! Doslej se je dalje precej v klici zatrla nepreklicana želja, da bi se uknjiženja v zemljiščne knjige upisavala v slovenskem jeziku, nego upisuje se vse po nemško s popačenimi, da, rekel bi, večkrat oskrunjenimi našimi krajnimi imeni vred. In pri okrajni sodnji, ki bi imela biti vsem drugim uzor, pri mestno delegirani sodnji v Ljubljani ne smeš izreka slovenske stranke napisati slovenski in ako si njen zastopnik, ne smeš ga slovensko narekavati. In to ni jedino! Pri vsaki priliki postavijo ti nogo, o vsaki priložnosti nagajajo ti — ker to ugaja pač višjim. To vse pa se dogaja javnosti na kvar in vzlic določnim besedam zakona ter njega razvidni volji.

Iz tega vidi lahko vsak kdor ima oči, koliko nam še treba do ravnopravnosti, koliko je še dela in naporov pred nami, da polagoma korak za korakom priborimo več tal našemu jeziku. V sodnih sobah Ljubljanskih je slovenščina zares še pepeluha, nekako pisano se gleda, dočim se nemščina na vzvišenem mestu šopiri.

Pri taci okoliščini pa stanje predsednika deželne sodnije ni lahko. Odločno mora pokazati, da je minula doba absolutizma in reakcije, da se zakonite naredbe gledé ravnopravnosti našega jezika ne dajo zvijati kakor trta, nego da je spolnovati na toliko in toliko mestih o tem izrečeno voljo zakona; da lizunstvo in klečeplastvo onih, ki taje lastni rod, ne velja nič, nego da o zaslugah uradnika odločuje samo njega sposobnosti in pridnost. Z jedno besedo mi pričakujemo, da se ne bode nadaljeval regiment bivšega predsednika, nego upamo, da bode novi gosp. predsednik, ki ga kot jako pravicoljubnega moža poznamo, z vso močjo odpravljal velike napake ter nam pomogel do pravice — vsaj drugega nečemo nič! dr.

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

I. Razredba obrtov.

1. Izdelovanje kovanega blaga.

Kovači (konjski, ročni, navadni in verižarji), nožarji, žebjarji, pilarji, ključavničarji, kleparji, bru-

sarji, kotlarji, pasarji, kovači živinskih zvoncev, zlatarji in srebrarji, zlatoklepi.

2. Izdelovanje oročja, instrumentov in prevozil.

Kolarji, stavbarji mlinov, izdelovalci turnskih ur, optiki, izdelovalci decimalnih tehtnic, orgel, harmonik, glasovirjev, puškarji, izdelovalci gredaš.

3. Industrija zemljin, kamnov in glinín.

Apneničarji, lončarji, izdelovalci kapnikovine, opekari, cementarji.

4. Industrija lesa, kostij in enakih tvarin.

Bičarji, rešetarji, sodarji, strugarji, pozlačevalci, stolari, mizarji, slamičkarji, glavničarji, žagarji.

5. Industrija usnja, kož, ščetin in dlake.

Strojarji, irharji, jarmenarji, sedlarji, žimo-prejci, krtačarji.

6. Tekstilna industrija in izdelovanje knjigoveznih del.

Predilnice za volno in tkalnice, vrvarji, izdelovalci cerkvenih paramentov, premarji, nogovičarji, dežnikarji, valjavci sukna, brivci sukna, tapetarji, knjigovezi.

7. Industrija obleke in lepote.

Šivilje, krojači, čevljarji, rokovičarji, krznarji, modistke in izdelovalke lepote, čepičarji, klobučarji, lasopleti in lasničarji.

8. Industrija živil.

Peki, medeničarji, kolačniki, slaščičarji, vojeninarji, žganjarji, mesarji, klaveci drobnice, mlinarji.

9. Kemična industrija.

Klejarji, izdelovalci čistilnega prahu, pepeličarji, izdelovalci barv, mlari in lojarji, voščeničarji, izdelovalci lanenega olja, izdelovalci kolomaza, stope za čreslo.

10. Stavbeni obrt.

Stavbeni podjetniki, stavbeni mojstri, izbni malarji, barvomazniki in lakirarji, zidarji in zidarski mojstri, tesarji, dimnikarji, skriljarji, steklarji, kamnoseki.

11. Poligrafi in umetelni obrt.

Cvetličarji, gravérji ali dolbeci, podobarji, fotografi, tiskarne in litografije.

II. Trgovina.

1. Trgovina z blagom.

Trgovci s pijavkami, čebelami, ribiči, trgovci s perutnino, z živino, s predivom, s sadjem, vrtarji,

LISTEK.

Tri dni ob gorenjej Savinji.

(Spisal Josip Levčnik.)

(Dalje.)

V.

Jedno dobro uro smo se vozili od Mozirja, ko se cesta od jugovzhoda proti severozahodu zasuče in se nam izza ovinka cerkev sv. Frančiška Ksav. „Na Stražah“ nasproti zablješči. Ta cerkev, ob nizkem griču „Hom“ postavljena, bila je v sedemnajstem in osemnajstem veku imenitna, celo od „venčanih glav“ obiskovana božja pot, kojo so obiskovalci kneževskih rodbin posebno bogato obdarovali. Še sedaj je posebno iz savinjske doline ta božja pot močno obiskovana, ali svojo nekedanjo slavo je izgubila.

Utopljeni v razgled na resnično lepi, z imenovano cerkvijo ozaljšani holmec, nismo zapazili v senčnatem kotu na desni strani ceste ležeče cerkvice „v Okonini“, še le voznik nas je na njo spomnil in dostavil: „Tukaj so umrli Orožen“.

Tih in otožen je kraj, kjer je veseli pevec, ki še vedno v spominu prebivalcev doline živi, preživel — omračen na duhu — zadnje ure svojega življenja in kjer je tudi leta 1875 umrl.

Pri sv. Frančišku na Stražah počivajo ostanki pesnika toliko priljubljenih pesnij „Kje so moje rožice?“ „Mrzel veter tebe žene“ in tam so mu tudi njegovi čestiteltji postavili skromen nagrobni spomenik; tužni kot Okonina pa vzbuja v mimogredočih spomin na „Savinjskega slavca“ — narodnega pevca Orožna.

Zdaj se cesta zasuče po mostu, ki je na v sredi struge ležečo skalo naslonjen, na desni breg Savinje; urno zdrčimo mimo vasi Radomirje in dojdemo kmalu do konca gorenjosavinjske kotline, na Ljubno.

Ljubno je sicer največji trg gornjesavinjske doline ali vender ima jako skrito lego; stisnen je tako mej gorovje, da se ne vidi skoro poprej, nego da se pride vanj. Mnoge njegove hiše razpeljane so brez vsega reda po precej strmim levem bregu Savinje, ulice slabe, glavna ulica tako navkreber, da smo morali pred trgovom raz voza stopiti, sicer bi

nam bili konji v sredi trga opešali. Ravno ondu, kjer se omenjena ulica z obširnejim prostorom, koji se menda kot glavni prostor smatra, veže, jo hiše od obeh strani tako ozko stisnejo, da se je čuditi, kako da se morejo po tej soteski vozovi srečavati in izogibati. Hiše na vsakej strani te soteske pa tudi očividno kažejo, da marsikatero trdo v rebra dobé, kajti jedna stoji že komaj na treh vogalih, četrtega so jej vozovi v pravem pomenu besede odbili. Človek se, ko pride jedenkrat vrh tega vratolomnega in rogljatega klanca res oddahne in je vesel, da si ni kake noge polomil. Ljubno nema razen zdravega, čistega zraka, izborna okusnih postrvij v gostilnah in precej živahne lesne trgovine nikakoršnih posebnih znamenitostij. Ležeč v gorenjem kotu doline, odstranjen od okrajne ceste, ki Mozirje z Gornjim gradom veže, je ta trg čisto osamljen in pozabljen. Samo po letu, kadar hodijo tuji v Solčavo, je tukaj življenje nekoliko bolj živahno. Kadar pa tisti čas mine, povrne se zopet prejšnji mir. Tudi prebivalci so le bolj priprosti, po modi oblečenih „gospodičev“ in „frajlic“ bi zaman iskal tukaj, Ljubno „pinje in fraka“ menda še videlo ni. Nika-

trgovci z zelenjavo, z žitom, s senom in slamo, s predivom in konopnino, z zelišči, z deželnimi pridelki, z lesom in ogljem (premogom), z ogljem, z mavcem, apnom, oslami, s svinčeno gladkino, z železom, železnino, zlatino in srebrnino, prodajalci žbljev, trgovci z glasoviri, s šivalnimi stroji, posodami, stekleninami, z galanterijskim blagom, lesovino, drobnino, s hišno opravo, z norimberskim blagom, igračkami, s kožami, z usnjem, žimo in žimnati rešeti, bombaževino, s cveticami, prejo, prodajalnice mešanega blaga, trgovci s cerkvenimi parametri, platnenim blagom, z manufakturnim blagom, somnjarji, trgovci z modnim blagom, pozamentarijami, ovčjo volno, s krojnim blagom, suknom, z belim blagom, volno, s klobuki, prodajalci čepic, trgovci z oblačili, dežniki in solnčniki, z obutalom, s slamniki, perilom, prodajalci pisne priprave, trgovci z dišavami, s specerijami, z južnim sadjem, prodajalci sladkorja in kave, trgovci z delikatesami, medenami, sadjem, kislim zeljem, z vojeninami, maslom, s slanino, z divjačino, s sladčicami, z žganjem, prodajalci žganja, trgovci z vinom, lanenim oljem, prodajalci petroleja, trgovci s kolomazom, z voščencami, barvami, s parfumerijami, prodajalci kruha, trgovci s kisom, prekupei, kramarji, trgovci z moko, prodajalci soli, trgovci z viktuslijami, branjevci, trgovci s cinjami.

2. Trgovina s knjigami, umetninami in muzikalijami, posojilna opravila.

Trgovci s podobami, prodajalnice knjig, umetnin in muzikalij; prodajalci molitvenih knjig, posojevalne knjižnice, prodajalci šolskih knjig.

3. Trgovina z denarji in državnimi papirji.

Bankirji in menjalci denarja.

4. Spedijsko in komisijsko opravilo, trgovinsko posredovalno opravilo.

Komisijsko opravilo, odpravniki.

5. Premožni obrti za trgovino.

Upravniki, zavodi javnih tehtnic.

III. Promet.

1. Bankovstvo in upništvo.

Privatne banke.

2. Prevažanje.

Vozna pošta, fjakarji in najemni vozniki.

IV. Prenočevalni in živili oskrbovalni zavodi.

Hótel in gostilnice, prodajalnice jedil, točarji žganja, kavarnarji, restavratérji, gostilničarji.

V. Zdravstveni obrti.

Kopelišča, zavodi za pokopavanje mrtličev, ko-njederji. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. avgusta.

Predvčeraj se je konstituirala **Pražka** trgovska zbornica. Nemški odborniki se te seje niso udeležili; vidi se, da hočejo poskusiti tudi tu z abstinenco, kakor so v kulturnem svetu. Česka večina je izvolila Gottlieba Bondy-ja predsednikom, Aleksandra Richterja in Vohanko njega namestnikom.

Jedva je utihnilo po časopisih razpravljanje o delitvi Tirolske, že se je začelo razpravljati neko drugo podobno vprašanje. Izražajo se z več stranji želje, da bi se **Bukovina** pridružila Galiciji. S tem bi se zagotovil slovanskemu življu obstanek v tej kronovini. To, da želje za drugo razdelitev našega cesarstva že tako pogostem prihajajo na dan, nam svedoči, da stara sicer na zgodovino oprta razdelitev v kronovine več ne zadostuje potrebam našega

časa, da jo bo treba prej ali slej premeniti. Dolgo se te stare kronovine ohraniti ne bodo dale, naj jih zagovarjajo zgodovinarji, kakor hočejo. Ta razdelitev je zastarela, in treba bode nove, ki bode znova oživila vse pokrajine naše države in taka razdelitev bi bila ona po narodnostih.

Konservativci na **Zgornjeavstrijskem** in **Sohnogradskem** so že izdali svoja volilna oklica, na poslednjem je podpisan tudi dvorni svetnik Liebhaber. V oklici se poudarja, da so konservativci dosegli zapetje meje proti Rusiji in Rumuniji, kar je jako koristilo našej živinoreji, olajšanje pri šolstvu, in zmanjšanje stroškov za šole, reformovanje kmetijskega zakonodajstva in da se je pridržalo dovoljenje za ženitve (Eheconsens.)

Hrvatski ban grof Khuen Hedervary podal se bode v bivšo vojaško granico v spremstvu pravosodnega šefa Kleina in sekcijskega svetnika Davtovića. Starčević so postavili za prihodnje volitve v sabor za mesto Zagreb Folnegovića, Davida in Antona Starčevića za kandidate.

Vnanje države.

Srbske cenilne komisije začno 13. t. m. svoje delovanje z ljudskim številjenjem in popisovanjem premoženja. Najprej se bodo cenili Belgradski, Semendriški, Kragujevski in Rudniški okraj, in na podlogi cenitev v teh okrajih bode vlada povprek preračunila dohodke direktnih davkov po novejši davčnej reformi.

Francoski listi so objavili načrt novega zakona za volitve senatorjev. Odstavki 1, 2, 3, 5 in 6 sedanjega volilnega reda se bodo obdržali, odstavek 4 (dosmrtni senatorji), in 7 (volitev senatorjev v departamentih) se pa bosta spremenila. Dosmrtni senatorji se bodo nadomestili z devetletnimi, koje bosti volili obe zbornici v ločenem glasovanju. Sedanji dosmrtni senatorji pa bodo obdržali svoje mandate, samo izpraznena mesta se bodo na imenovani način popolnjevala. Dozdaj je vsaka občina, bodisi velika ali majhna, volila enega volilnega moža za volitev senatorjev, sedaj bode se pa število volilnih mož vsake občine ravnalo po prebivalstvu. Občine, ki imajo do 500 prebivalcev, bodo volile enega volilnega moža; občine, ki imajo od 501 do 1500 dva, od 1501 do 2500 tri, od 2501 do 3500 štiri, od 3501 do 10.000 pet, od 10.001 do 30.000 šest, od 30.001 do 40.000 sedem, od 40.001 do 50.000 osem, od 50.001 do 60.000 devet volilnih mož, občine z nad 60.000 prebivalci volijo 10 volilnih mož. — Pariz pa voli dvajset volilnih mož. Število volilcev senatorjev, ki je dosedaj znašalo 43.000 se bode s tem povišalo za 27.000. — Ako te številke natančno pregledamo, vidimo, da so večji kraji še vedno v volilni pravici prikrajšani z malimi občinami. Tako v malih občinah pride eden volilen mož na manj nego 500 prebivalcev, v mestih z nad 60.000 prebivalci pa se na šest tisoč prebivalcev ne, v Parizu pa jeden na 90.000 prebivalcev. A to so postavodajalci zato ukrenili, da republika ne pride preveč radikalnim elementom v roke, ampak le bolj zmernim, kakršne volijo navadno kmetijske občine. — Včeraj se je sešel kongres v Versaillesu; govori se, da hočejo ekstremne stranke, ako se bode pritiskalo na nje s predvprašanjem, izdržati se glasovanja in narediti kongres nesklepčen. — Princ Jerome Napoleon izdal je nek manifest, v katerem protestuje proti snidenju kongresa in priporoča, da se za to skliče posebna konstituante iz direktno po občnej volitvi izvoljenih mandatarjev.

Angleška vlada neki namerava imenovati več novih liberalnih pérov, govori se, da kakih petdeset. Kraljica je neki načelno že v to privolila. Tako bi se odpravilo nasprotje mej vlado in zgornjo zbornico, in odmaknila se reforma ali odprava gospodske zbornice za jedno človeško življenje, ali vsaj tako dolgo, da bi sinovi novih pérov se navzeli konservativnega duha zgornje zbornice.

Pri poslednji seji **egiptovske konference** sti se Italija in Turčija bili izrekli za angleški predlog, da se uredi egiptovske finance provizorično za tri leta in za ta čas ponižajo obresti od

Predno smo odšli, nam predloži krčmar še „Fremdenbuch“, knjigo, v katero se todi potujoči tujei navadno vpisujejo. Ti „Fremdenbuchi“, koje neko nemško društvo planinskih gomazačev v te kraje zalaga, so kaj čuden kalejdoskop fantazije raznih osobito pa nemških „Bergfessov“. Tem ljudem, kojim je potovanje le strast in koji planine le zato obiskujejo, da bi se ponašati zamogli, da so tudi gori bili, nikakor pa ne za to, da bi občudovali veličastvo narave, je „Fremdenbuch“ nekakov almanah, v katerom se na raznovrstne načine ovekovečiti prizadevajo. Ni jim namreč zadosti, da bi v knjigo vpisali vsak svoje ime, ampak nekateri čudovito na drobno opisuje, koliko je spil in snedel, drugi zopet za minuto na tanko pripoveduje, koliko časa da je rabil od Mozirja do Ljubnega, tretji hvali ali godrnja čez vreme, četrti pak se dvigne na Pegaza, da stlači in vpiše nekaj neslanih verzov, če so le-ti tudi bolj okorni, kakor njegova popotna drenova palica in bolj vratolomni, kakor Ljubenske ulice. — —

(Dalje prih.)

egiptovskega dolga. Francija se pa nikakor ni hotela udati v angleške pogoje in zahtevala je, da naj se vzprejme njen predlog, po katerem bi vsakej vlasti lahko bilo zavreti vsako ponižanje obresti egiptovskega dolga. Avstro-Ogerska, Rusija in Nemčija pa neso glasovale, ker se zapadni vlasti nesti mogli sporazumeti.

Dopisi.

Iz Šmarija pri Jelšah 1. avgusta. [Izv. dopis.] V sredo 30. in v četrtek 31. julija smo imeli volitev volilnih mož za deželni zbor. 30. julija je volila okolica Šmarijska. Udeležba je bila v primeri proti drugim letom zelo živahna; prišlo je nekaj čez 60 volilcev. Od teh so dobili sami vrli, zavedni narodni kmetje in sicer: J. Groblšek 55, Stoklas 54, Romih 51, A. Vrešak 51, A. Stumberger 50, Mancini 49 in J. Šket 47 glasov. — Schulvereinovci so agitovali, kolikor se je dalo in v hvaležnost zato dobili 3—4 glase! —

K volitvi za trg Šmarije, 31. julija, je prišlo 37 volilcev. Od teh sta dobila narodna tržana Adrinek 27 in Lešnik 26 glasov in od nasprotne stranke postavljena kandidata dr. Kren, v kljub temu, da si je sam glas dal, 10, občinski predstojnik Lorgar pa 9 glasov. Voljena sta tedaj prva dva. Naši nasprotniki so bili: župan Šmarijskega trga, kateri je zdaj prvokrat iz nevtralnosti stopil, 6 c. kr. uradnikov, 1 odvetnik, 1 beležnik in 1 kočar, ki se tem gospodom ni hotel zameriti s tem, da bi Slovenca volil. S tem pa, da se je g. Lorgar našim nasprotnikom pridružil, je tudi njegovemu županovanju nad sedanje dobo odklenkalo. Mi pa v kljub temu pričakujemo, da se bode pri našem občinskem uradu v kratkem slovensko uradovanje upeljalo, kar ni težko, ker so vsi drugi odborniki, razun jednega nezanesljivega, narodni.

Nam v veselje, nemčurjem pa v strah se je 30. in 31. julija pokazala jedinstvo slovenske stranke in pa moč Schulvereinovcev, za katere je skrajni čas, da mirujejo in nas s svojimi neslanimi dopisi v „vahterci“ ne dražijo.

Iz Šiške 4. avgusta. [Izv. dop.] Veselica pri Kozlerji, katero je priredila Šišenska Čitalnica pretečeno nedeljo v praznovanje obletnice navzočnosti Nj. Velicastva vršila se je pri lepem vremenu, vzvišenemu namenu popolno primerno in uzorno redno. Nad 800 ljudij udeležilo se je lojalne slavnosti. Počastili so jo: deželni glavar g. grof Thurn, okr. glavar g. Mahköt, župan Ljubljanski g. Grasselli in več drugih dostojanstvenikov, mnogo gospode iz Ljubljane, večina društvenikov, obilo domačega občinstva iz okolice, in deputacija pevskega društva „Lire“ iz Kamnika itd. Program besede razvijal se je na prostem. Na odru poleg pavljona stal je kip Nj. Velicastva, okinčan z lavorjevim vencem in cveticami. Po ouverturi govorila je gospodičina Zorova prolog „Slovenija svojemu cesarju“ s krepkim sigurnim glasom in dobrim poudarkom. Po slavnostnem govoru svirala je vojaška godba cesarsko pesen, katero je občinstvo stojé in odkrito poslušalo. Zbori peli so se pohvalno. Vodil je petje iz posebne prijaznosti gosp. Justin. Pevke nastopile so v črnih krilih in pečah, a pevci v lični pevski obleki. Nastop Šišenskega mešanega in moškega zbora v taki opravi je jako prikljupljiv. Vojaška godba izvela je svoj del z odliko. „Domovina“ Ipavčevu s solo na rogu, katerega tako mostersko trobi kapelnik g. Nemrava, je izredno priznanje žela. Po razdelitvi dobitkov za streljanje in kegljanje prišel se je ples v salonu in zunaj, kjer koli je bilo prostora, in trajal do 1/2 11. ure. Balon je delal opozicijo. Namesto gori, silil je doli, in raje, kakor da bi bil splaval po zraku, ostal je in — zgorel v zeleni travi. — Splošni dohodki so dovoljni. Zadostovali bodo za obilne stroške in morda še kaj malega ostane za razrušeno društveno biagajnico. Tacega uspeha sme Šišenska Čitalnica vesela biti.

Streljalo se je 1140 strelav, kegljalo 374 serij. Strelne dobitke so dobili gg.: Gluhi I., Eberl II., Reichman III., Bizjan IV., A. K. V. in VI. Dobitke na kegljišči so dobili gg.: Lipovšek I. in IV., Hribar II., Bergant III., Zorman V. Skupni dohodki veselice so 213 gold. 59 kr., stroški 177 gold. 11 kr. Čisti ostanek toraj 36 gold. 48 kr.

Iz Rudolfovega 28. julija. [Izv. dop.] (Mestna godba.) Naša mestna godba začela je zadnji čas hirati in postaja od dne do dne slabeja. Na vprašanje, kaj je temu stanju pravi vzrok, odgovarjam: častilakomnost in vladoželja dveh nazadnjakov, ki zdaj pri godbi zvonec nosita in nobenemu drugemu govoriti ne pustita. Vsled tega ustavili so

kor pa nemamo v mislih, se sicer jako vrlim Ljubčanom zato rogati, da v svojem trgu takozvane „noblesse“ zastopane nima. Skoro bi rekli, da so zaradi tega pred drugimi trgi na deželi na dobrem, kajti žalostne skušnje nas učijo, da se posebno v spodnještajerskih trgih takozvana „noblesse“ ubogo malo briga za narodno omiko, ampak da vzgoja pjonirje nemške kulture in janičarje napram slovenske narodnosti.

Na Ljubnem smo se morali odreči prijetnej vožnji v mehkih sedežih voza, kar posebno Franju nikakor ni bilo všeč. Od tukaj naprej se namreč nobeden pameten človek proti Solčavi ne vozi, kajti vožnja bi zdravemu človeku mnogo več neprijetnostij prouzročila, kakor peš hoja. V krčmi „pri Krulcu“ kjer se nam je izvrstno postreglo, kakor v kakem mestnem hotelu, oskrbimo si tudi malo zalogo živeža za daljno potovanje. Kdor je namenjen v Solčavo in nema enakih potrebnih stvari že od doma sabo, dobro stori, če se s tem na Ljubnem oskrbi; v Lučah in na Solčavi je kaj tacega le težko dobiti, in kar se dobi, je drago kakor v Parizu.

nekateri mestno godbo podpirajoči gospodje še nadaljno uplačevanje mesečnih doneskov, in jih bo, kakor sem zvedel, še več od podpornega društva izstopilo. Radi tega ni mogoče že več kot polu leta kapelnika vzdrževati in da godba brez dirigenta obstati ne more, razvidno je takoj in bode najbrže ista — ponos Novomeščanov — zaspala. Ker menim, da se še vse rešiti dá, hočem nekoliko vrstic temu neznosnemu stanju posvetiti.

Pri godbi vladati ni prerogativa ne te, ne one stranke in imeli bi le podpirajoči udje besedo imeti, a o teh prehaja se po sedanjih praksi na dnevni red in samo zgoraj navedena dva nazadnjaka gospodujeta. V majhnem mestecu imeli bi se tem bolj vsi elementi združiti, ker je absolutno nemogoče, da bi godbo ta ali ona stranka sama udrževala in zato se usojam z nekakim rešilnim projektom na dan stopiti, in ta bi bil:

Poveljstvo mestne garde, ki razpolaga sedaj z godbo, skliče naj skupščino in naj povabi k istej vse tukajšnje faktorje in sicer: ude čitalnične, kazinske, požarne straže in svoje. Pri tej skupščini ustanovi se naj uradno potrjeno „godbo podpirajoče društvo“ in sestavi naj se pravila, po kojih naj ima 1. mestna garda, v priznanje največjih zaslug za godbo, pravico tri gospode v odbor voliti, in sicer: poveljnika, ki naj bi tudi celemu odboru predsedoval, in dva druga, 2. požarna straža, ki bi pa imela še poprej polovični znesek od cenjenih instrumentov v blagajno uplačati, poslala naj bi dva ude v odbor, imela bi pa za to pravico zahtevati, da se odslej godbi nova firma dá in sicer sledeča: „Meščanske garde in požarne straže godba“, v kojoj sti obe stranki združeni, in 3. naj bi si drugi podporni udje tudi dva gospoda izbrali. — Ti odborniki volijo naj si blagajnika in vsakoletni občni zbor zopet revizorje.

Le po tem ali enakem načinu zna se godba — dobra namreč — ohraniti, in poklicani gospodje naj v to delujejo. Najboljši uspeh želi jim pri tem opazovalec.

Domače stvari.

— (Nemška lojaliteta.) Mej listi, na katere je naročena kazina Ljubljanska, je tudi na Dunaji izhajajoča „Neue Illustrirte Zeitung“. Ta list prinesel je nedavno pod naslovom: „Reisebeschreibungen aus Corfu und Albanien“ članek, znamenovan s šifro R., kateri se pripisuje Nj. cesarski visokosti cesarjeviču Rudolfu samemu. Neka neolikana in zlobna roka napravila je v tem članku razna smešljiva znamenja in opombe, ki so vzbudile veliko nevoljo in bile povod, da se je v 19. dan julija t. l. v kazinsko pritožno knjigo upisala pritožba, v katerej se vodstvo kazinsko opozarja, da je omenjeni časopis na nesramen, nezaslišan način (in unerhörte Weise mit Bleistiftmarkierungen verunstaltet) popačen. Pritožbo upisal in podpisal je sam g. F. M. L. baron Rheinländer, bivši učitelj prestolonaslednika Rudolfa. Kazinsko vodstvo je stvar jako strogo preiskavalo, a brezuspešno, in v pritožnej knjigi se čita kazinskega vodje gospoda Bürgerja izjava, v katerej se to dejanje proglašja pobalinskim (bübisch und läppisch) in izraža obžalovanje na tem činu, ter pravi, da se kaj takega še ni dogodilo v kazini. Mnogi udje ogledali so si pokvarjeno številko, a vsi opazili so nekako pedanterijo v raznih znamenjih, po katerej bi se dalo domnevati, da je činitelj tega več nego čudnega čina nekov profesor. Pri pravej odločnosti bi morebiti ne bilo nemogoče, činitelja priti na sled.

— (Matičarjem v opomin in pojasnilo.) Podpisani odbor „Matice Slovenske“ je določil v svojej 62. seji kot konečni obrok za uplačevanje letošnje udnine dan 1. junija. Ker je tedaj omenjeni obrok že davno potekel in ker je število onih letnikov, ki so udnino Matici letos že poslali vključ temu neprimerno nizko, opozorja odbor vse dosedanje letnike, ki letošnje udnine še niso plačali, naj blagovole to v kratkem storiti, oziroma naj javijo svoj izstop, če jih ni več volja, društveniki biti. Posebno pa pozivlja poverjenike, naj bi blagovolili zaostale letnike svojega poverjeniškega okraja opomniti, da udnino skoro uplačajo, ter ob enem delovati na to, da pristopijo društvu novi udje. Čim rednejše je uplačevanje letnine, tem lažje je tudi odboru zadovoljiti društvenike, tem preje lahko dobe društvene knjige. Če društveniki tolikrat poudarjajo, da je, kar odbor sam tudi rad pripoznava, še skrajni čas, da se jamejo društvene knjige redno in pravočasno razpošiljati, naj tudi oni odboru, ki se resno trudi, po svojej moči ustrezati njihovim za-

htevam, ne delajo težav in ovir z nerednim uplačevanjem. Več Matičarjev je želelo pojasniti zaradi letošnje udnine. Bodi jim povedano, da znaša letošnja udnina, kot za druga leta, 2 gld. Vprašanje povišanja z 2 na 3 gld. se je pač obširno pretresalo v zadnjem času v občini zborih, odborovih in odsekovih sejah, vendar se je konečno sklenilo, da ostane stvar še pri starem. Sicer bi bilo pa povišanje, če bi bil nasvet tudi obveljal, itak imelo veljavo še le za prihodnje leto.

— (Umrli) je včeraj popoldne gosp. Anton Kersnik, brat deželnega poslanca in slov. pisatelja g. Janka Kersnika na Brdu. Pokojnik bil je pravnik na vseučilišču Dunajskem in po svojej nadarjenosti jako nadobuden mož. Lahka mu zemljica!

— („Kres“) ima v svojej 8. številki naslednjo vsebno: Kmetški triumvirat. (Historičen roman.) Spisal Anton Koder. (Dalje.) — Narodne pesni. Iz predvorske fare. Nabral Mat. Valjavec. — Da Bog dá hajrili! Napisal Rajko Perušek. — Pergamen. A. Funtek. — Sèn. A. Funtek. — Zrak in njegove moči v domišljiji in povesti štajerskih Slovencev. Priobčil J. Majeiger. — Ob potoku. M. D. — Narodne pripovedke. Priobčuje Mat. Valjavec. (Dalje.) — O novejšem bolgarskem slovstvu. Spisal A. Benzenšek. (Konec.) — Razne maleknosti. Dr. G. Krek. — O kresnicah in njihovem svetlikanju. Spisal J. Koprivnik. (Konec.) — Juta. Davorin Trstenjak. — Poročilo o hrvatskej književnosti. Spisuje J. Steklasa. — Drobnosti. —

— (Volilni shod v Makoljah) dne 3. avgusta t. l. se je pod predsedništvom č. g. župnika M. Lendovskega sijajno vršil. Dr. Radej poročal je o svojem delovanju v deželnem zboru in razlagal svoj program v 1 1/4 ure trajajočem govoru, ki je bil z veliko pohvalo od pazljivo poslušajočih volilcev vsprejet. Dr. Radej in baron Gödel z navdušenjem za kandidata vsprejeta.

— (Zoper sleparske razprodaje), katere napravljajo v Ljubljani tuji trgovci, večinoma židje z Dunaja, z raznim blagom, katerega so kupili prav ceno pri kakem konkurzu ali pri kakej licitaciji na Dunaji, ustanovili so Ljubljanski trgovci društvo, katero bode to za občinstvo in trgovce jako škodljivo početje kolikor moč zabrajevalo. V prvi vrsti bode društvo delalo na to, da taki sleparski razprodajalci ne bodo dobili prodajalnic v Ljubljani, katere slučajno prazne stoje in v ta namen bode društvo v najem vzelo prazne prodajalnice. Vsak društvenik plača pristopnine deset goldinarjev. Dosedaj je društvu pristopilo 41 trgovcev v Ljubljani. Načelnik društvu je gosp. Vaso Petričič, namestnik gosp. Ferd. Souvan, blagajnik gosp. Anton Jentl, razun teh so v odboru gospodje: Hugo Fischer, F. M. Schmitt, in kot zapisnikar Karl Till.

— (Vojaško.) Včeraj popoldne dospel je 27. lovski batalijon iz Trbiža v Ljubljano k vojaškim vajam. Moštvo se je nastanilo v bivši cukrarnici, katera se ravno sedaj v enem delu za stalno stanovanje brambovskega polka predelava. Odslej bodeta združena dosedanja batalijonska kadra Ljubljanski in Novomeški oba v Ljubljani. V Novem mestu ne bode več batalijonskega brambovskega kadra.

— (Slovenski napisi) v Gorici začeli so se, kakor piše „Soča“ vsled zadnjih dogodkov množiti, kajti narodno čustvo vzbudilo se je z izredno silo in marsikateri lahon mlo pogleda po slovenskih kupcih, ki so prej zahajali k njemu, a zdaj hodijo mimo njega v drugo prodajalnico, kjer prodaja Slovenec svoje blago, ali vsaj tak, ki ni zagrižen.

— („Dvojnice“) pevsko društvo v Belovaru prireja svečan koncert na čast skladatelju gosp. F. S. Vilharju. Pri tem koncertu peli in svirali se bodo samo Vilharjevi glasbotvorci. — Jednak koncert tudi g. Vilharju na čast hoče prirediti tudi pevsko društvo „Jeka“ v Samoboru.

— (V Kranjsko hranilnico) uložilo je julija meseca 1267 strank 265.025 gold, 1579 strankam se je 235.036 gold. 35 kr. izplačalo.

— (Mozirski dijaki) priredili smo 27. julija lepo domačo veselico v dvorinah Mozirskih čitalnice, pri kateri se je jako veliko Mozirjanov in drugih tujih gostov Mozirskih iz Zagreba udeležilo. Čistega zneska imeli smo 17 gld. 85 kr. Zahvalujemo se torej za obilno udeležitev pri tej veselici.

Mozirski dijaki.

— (Razpisano) je mesto okrajnega ranočelnika za občino Bled. Letna nagrada 600 gold.

Dokazati je treba sposobnost in znanje obeh deželnih jezikov. Prošnje do 10. septembra t. l. na okr. glavarstvo v Radovljici. — Razpisana je učiteljska služba na jednorazrednici v Orčaku s 400 gold. na leto, stanovanjem in nekoliko zemljišča. Prošnje do konca t. m. na okr. šolski svet v Kočevji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 5. avgusta. „Wiener-Zeitung“: Cesarjevo ročno pismo Kalnoky-ju odredi, da se odpravijo one določbe v pravilih Štefanovega, Leopoldovega reda in reda železne krone, po katerih je s podeljenjem posamičnih vrst teh redov tudi dana pravica do zvišanja stanu (plemstva) ali pa do obligatnega tajnega svetništva.

London 5. avgusta. „Times“ poročajo: Pogajanje mej Kitajem in Francosko v Futsu-u se je razdrlo.

Rim 5. avgusta. Listi poročajo: Papež bode Dunajskega nadškofa v prihodnjem konsistoriji imenoval kardinalom.

Razne vesti.

* („Sv. geologija.“) Iz Lime se poroča, da je te dni v tamošnji bogoslovski fakulteti šolski svet ustanovil profesuro za „sv. geologijo“.

* (Hadži Loja — še zaprt.) Nemški in za temi nekateri slovenski listi so prinesli neresnično vest, da se je Hadži Loja, bivši voditelj upornih ustašev, po prestanej petletnej kazni iz trdnjave v Terezinu 24. julija t. l. z vojaškim spremstvom vrnil v svojo domovino. V Litomericah izhajajoč list pa poroča, da to ni res in da je Hadži Loja še v zaporu.

* (Mesečna žrtev kolere.) Od pričetka kolere t. j. od 11 ure jutraj 27. junija pa do 27. julija t. l. toraj v enem mesecu je v Marsilji kolera pobrala 1146 oseb. Med temi jih je 271 v bolnici umrlo. Med umrli je 798 Francozov, 322 Lahov, 13 Španjcev, 9 Grkov in po jeden Anglež, Avstrijan, Nemec in Amerikan.

* (Nadzorstvo tovarn v Rusiji) V državnem zboru določena pravila za nadzorstvo ruskih tovarn je car potrdil. Posla na novo ustanovljene oblastnije bodo izvrševali jeden višji nadzornik, 9 okrajnih nadzornikov in 10 pomožnih uradnikov. Razun Besarabije in Tavrije, kjer bo tovarne nadzoroval okrajni inženir tamošnjih rudokopov, in razen 10 okrajev ob reki Visli, bodo vso evropsko Rusijo (50 gouvornements) razdelili v ta namen v 9 tovarniških okrajev. V vsakem okraji bo posloval jeden okrajni nadzornik in jeden pomožni uradnik. Nadzorovali bodo po pravilih določeno življenje mladotnih tovarniških delavcev in s pomočjo dotične okrajne šolske oblastnije skrbeli za šole, katere obiskujejo otroci po tovarnah delujočih staršev.

* (Redki romarji) „Petrogr. Vedomosti“ poročajo, da Rusi pričakujejo meseca avgusta t. l. v Petrograd karavano buharskih mohamedanov, kateri pridejo po težkem in daljnem potovanju v carskej javnej bukvarnici shranjen Koran (turško sv. skrimo) častit. Ta Koran je po ustnem mohamedanskem poročilu s krvjo Mohamedovega zeta Alija napojen in so ga Rusi, ko so si prisvojili Buharo, uplenili in s saboj v Petrograd zanesli.

* (Japonski dijaki v Petrogradu.) V ruskih listih smo čitali, da bo prišlo prihodnje dni nekoliko mladih Japoncev iz imenitnih rodbin v Petrograd na višjo šolo zgodovine, jezikoslovja, računstva in drugih znanstvenih ved se učiti. Mladi Japonci želé namreč postati profesorji in tako nadomestiti na domačej višjej šoli tuje evropske profesorje.

* (Brzjavno poročilo o pevske svečanosti v Ulmu.) Nek Švab je sestavil kratko, a dobro poročilo o nemškej pevskej svečanosti v Ulmu. „10.000 mark deficita. Vsled solnčarice dva moža umrla. Otroka povozili. Razne soproge došli soprogi pri svečanosti zasopili. 5 žepnih tatov zaprli, 20 tatich ušlo. 6 do 8000 zvenelih vencev. 2 do 3000 v najlepšej rasti posekanih smerek in brez. 65.000 litrov steklo po 3000 žepnih grlih v želočce. 60 milijonov smodk pokadili. 3000 praznih denarnih možnjic. Ostalo preveč klobas, katere moramo zdaj mi pojesti. Hura!“

* (Za plešce.) Ruski polkovnik Przevalsky, slavno znan je po svojem znanstvenem potovanju v osrednji Aziji, pripoveduje, da je na njegovem zadnjem potovanju po puščavi Hamaj pripekala silno huda vročina. Tla so bila, ko goreča žerjavica in toplomer je kazal po dnevi + 62,5° C. v senci nikoli manj nego + 35° in zvečer ob 8. uri + 32,5° C. gorkote. V svoje začudenje je polkovnik zapazil, da so vsem potnikom mej potom lasje in brada posebno hitro rasti. Največji čudež pa je videl naravoslovec pri mladem Kokazu, kateri je imel pred ustom v puščavo še otročji obraz. Čez malo dni pa je že polnila sveže lice mladega jezdeca polna in gosta brada. To nenavadno in hitro rast pripisuje polkovnik jedino le velikej vročini. Mi mu radi verjamemo, ker je resen učenjak in ker vemo, da imajo prebivalci vročih krajev v resnici bolj goste lase in brade, nego oni, v mrzlejših deželah. Kdor nema tedaj brade

ali las na glavi, zdaj ve, kje in kako si lahko pomaga.

(Tatvina à la mouche.) Pariška tatinska družba se lahko ponaša, da ima prav premetene in izurjene člani, katerim se mora vsakdo, še celo klasičen Robert Macaire, čuditi. Izumil je nedavno v Parizu mož nov način tatinske umetelnosti, katera prazni župe svojega bližnjega. Tej iznajdbi pravijo tatvina à la mouche t. j. tatvina z muho ali s pomočjo muhe. V Rue de Sèvres ogovori te dni mlado gospico, katera je nesla rudečeličnega nežnega otročka, lepo in po najnovejšem kroji obleden gospod, prijazno jo pozdravlja in reče: „Usojam se vas opozoriti, da neka strupena muha sedi na klobučku vašega preljubnega otroka.“ Prestrašena mlada mati seže na to hitro po svoj žepni robec in maha okrog sebe in po klobučku, da bi odgnala nadležno muho. Tudi tuji gospod opleta, kar le more, in odganja sitno muho, katero vidi zdaj tu, zdaj tam. Nazadnje zgrabi z roko za gospejino obleko preko ledij, ujame muho in pokaže z besedama „ah voilà!“ boječe gospej mej prstoma strto truplo ubite muhe. Na to se jej odkrije, priklanja in odide za vogel velike hiše. Pa komaj je preprijazni gospod odšel, že zapazi gospa, da je z muho vred izginila tudi draga, z dijamanti okovana ura in zlata verižica. Policijski komisar, kateremu je nesrečnica tatvino naznanila, jej je svetoval, naj se v bodoče skrbno varuje pred priljudnimi in ljubeznivimi muholovci.

Proti protinu in trganju, pri otrpenji in vsakovrstnih unetih pokazalo so je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. Steklenica z navodom rabe stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (690 7)

Javne dražbe.

6. avgusta: 1. eks. držb. pos. Frana Novaka iz Grivč, v Vipavi. 1. eks. držb. pos. Frana Prelca iz Slapa 650 gld., v Vipavi. 1. eks. držb. pos. Janeza Slaka iz Malaga Vrha, 1262 gld., v Novemestu.
7. avgusta: 3. eks. držb. pos. Jakoba Bezova iz Šalovice, 1383 gld., v Novemestu. 1. eks. držb. pos. Antona Primca iz Zaboršta, 2650 gld., v Zatičini. 1. eks. držb. pos. Marije Progar iz Gorenje Grečevje, 850 gld., v Novemestu. 1. eks. držb. blaga iz zapuščine Petra Koha, iz Ljubljane, 889 gld., v njegovem stanovanju v Gradišči.
8. avgusta: 1. eks. držb. terjatve 100 gld. Karla Novaka iz Celja intabulovano na pos. Gimplovih. 3. eks. držb. pos. Blaža Tomšiča iz Bistrice v III. Bistrici. 3. eks. držb. pos. Antona Hrvatina iz Jablonice, v III. Bistrici.
9. avgusta: 1. eks. držb. pos. Marije Komar iz Razdrtega, 6400 gld., v Senožečah.

Tuji:

dne 4. avgusta.

Pri **Stonm**: Hild iz Grada. — Humar iz Gorice. — Ambrožič iz Ilirske Bistrice.
Pri **Mallat**: Russol iz Trsta. — Steinmussler z Dunaja. — Vitez pl. Schrott iz Trbiža. — Ruggier iz Trsta. — Mikš iz Kaniže.
Pri **južnem kolodvoru**: Schwarz z Dunaja. — Reisinger iz Ljubljane.

Umrli so v Ljubljani:

31. julija: Robert Trebelnik, šivilje sin, 7 let 10 mes., je utonil na Sv. Petra nasipu. — Fran Kos, uradni sluga, 60 let, Soteska št. 10, za spridenjem krvi.
1. avgusta: Marija Kotar, železniškega sprevodnika žena, 37 let, Prečne ulice št. 5, za jetiko.
V deželnej bolnici:
30. julija: Blaž Koprivnik, delavec, 74 let, za kapom. — Fran Dovžan, delavec, 54 let, za plućnico. — Urša Predalič, zasebnica, 63 let, za srčno napako.
31. julija: Fran Cvajner, delavec, 60 let, za mrzlico.
2. avgusta: Herman Semrov, kovačev sin, 6 let, bil je umirajoč prinešen in se je po naključni poškodovani.
3. avgusta: Jožef Lušina, delavec, 28 let, za kroničnim katarom v črevesu.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. junija	7. zjutraj	740.90 mm.	+ 18.7°C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	739.23 mm.	+ 28.4°C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	738.90 mm.	+ 20.8°C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura + 22.6°, za 2.8° nad normalom.

Dunajska borza

dne 5. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	10	kr.
Srebrna renta	81	90	„
Zlata renta	103	45	„
5% marčna renta	96	20	„
Akcije narodne banke	862	—	„
Kreditne akcije	314	70	„
London	121	50	„
Srebro	—	—	„
Napol.	—	65	„
C. kr. cekini	—	74	„
Nemške marke	—	45	„
4% državne srečke iz l. 1884	250 gld.	124	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	—	103	25
Ogrska zlata renta 6%	—	122	10
„ 4%	—	92	15
„ 5%	—	89	05
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	116	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	121	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	108	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	105	50

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Kreditne srečke	100 gld.	179 gld.	—	kr.
Rudolfove srečke	10	19	—	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	111	75	„
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	215	—	„

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš predragi sin, oziroma brat, gospod

ANTON KERSNIK,

pravnik,

danes popoldne ob 1/5. uri, previden s sv. zakramenti za umirajoče, po tridnevni mučni bolezni, preselil se v boljše življenje.

Truplo predrazlega pokojnega bode v sredo 6. t. m. ob 10. uri dopoldne v Brdskem gradu blagoslovljeno in potem na pokopališču farne cerkve na Brdu pokopano.

Predragi pokojni priporoča se v prijazen spomin.

Na Brdu, 4. avgusta 1884. (488)

Berta Kersnik, mati.

Janko Kersnik, c. kr. notar,

Dr. Josip Kersnik, zdravnik, brata.

Pekarija

v hiši št. 23 v Šmartnem pri Litiji se odda o Sv. Mihela t. l. v najem pod ugodnimi pogoji. Več se izve ravno tam pri lastniku (487—1) Fr. Knuth-u.

Št. 10 605.

(464—3)

Razpis služeb!

V mestni klavnici Ljubljanski oddajati se službi, in sicer:

a) ona nadzornika z letno plačo 700 gld., pravico do dveh v pokojnino vstevnih 10% petletnic in prostim stanovanjem v mestni klavnici;

b) ona oskrbnika z letno plačo 500 gld., pravico do dveh v pokojnino vstevnih 10% petletnic in prostim stanovanjem v mestni klavnici.

Službi se bosta s početka podelili začasno na podlagi službene pogodbe, potem pa, ko se bosta uradnika z dveletnim marljivim, točnim in vestnim poslovanjem za nji kvalificirala, stalao.

Služba nadzornikova oddala se bode le izpitnemu živinozdravniku, a tudi pri oskrbnikovi službi bode izpitani živinozdravnik imel prednost pred drugimi prosilci.

Prosilcem za ti službi je prošnje z dokazili o starosti, o sposobnosti za službovanje v dozdanjem poslovanju in pa o popolnem znanju slovenskega in nemškega jezika do 14. avgusta 1884. leta izročiti pri podpisnem magistratu, in sicer onim, ki so v javni službi, potom predstojee gosposke.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 11. dan julija 1884.

Župan: Grasselli.

Velika partija 1 (788—53)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetki, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzenci proti pošiljati marke za 10 kr.

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani
priporoča po nizke ceni
v elegantnej obliki.

vizitnice

Od visoke vlade
švedskega kralja
privilegirani
Njeg. Veličanstva
dr. Fr. Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam brezov sok, kateri teče iz breze, ako se navrtja njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.
Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznaatne luskinke od polti, ki postane vsled tega čisto bela in trda.
Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rdečino, zajedee in druge nesnažnosti na polti. Cena vrču z navodom vred 1 gld. 50 kr.

Zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ji, lekarnarji; glavna zaloga na Dunaji pri W. Henn-u. (231—5)

Išče se k o m i,

kateri je popolnem zmožen slovenskega in nemškega jezika in kateri ume potrebno korespondenco in knjigovodstvo za prodajalnico z mešanim blagom. Ponudbe pod naslovom: „L. poste restante Postojina.“ (486—1)

Mejnarodna linija. Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Britannia“, 4200 ton, okolo 3. septembra.
„Germania“, 4200 „ — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

V BRAZILIJU — SANTOS itd.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, okolo 20. avgusta.

Pasaža — Vmesni krov 80 gld.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKUILE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emilliano d' Ant. Poglayen, generalni agent. (480—3)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodec,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodec, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodec, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

[Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofje Ljoki: lekar Karol Fabiani.

Svaritevi! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besedo: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečaten z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljen varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemoj tehi znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—151)